

THÂN PHỤ CẦU SIÊU ĐỘ

Có vị bác sĩ họ Hoàng mắc bệnh rất lạ, khi trời vừa tối là hai mắt ông đứng tròng, không nói năng, không ngủ nghê gì, mà còn tay đấm, chân đá... nhưng trời vừa sáng thì ông trở lại bình thường. Nghe nói từ hồi phát bệnh đến giờ đã có 6 bác sĩ chuyên khoa đến khám bệnh cho ông nhưng thầy đều bó tay hết cách. Vợ ông cũng thử trị liệu theo khí công đương thời, nhưng bác sĩ Hoàng chẳng tin, căn bản là không chịu đi.

Sau đó, vợ bác sĩ Hoàng được Lý giáo sư nhiệt tâm giới thiệu, nên bà định đến cầu Hòa thượng xem bệnh dùm cho.

Bà Hoàng kể chồng mình ngay cả khí công cũng không tin, vì vậy e là ông không thể đến để Hòa thượng xem cho, ông xã bà luôn cho rằng “tất cả đều là mê tín!”. Sau đó khi về nhà, bà Hoàng kể chuyện này để thăm dò ý chồng thử. Nào dè mắt bác sĩ Hoàng sáng lên, cuống quýt hỏi:

- Bà nói Hòa thượng đó tên gì?

Khi nghe đến mấy từ: “Hòa thượng Diệu Pháp” thì ông nôn nóng đến mức không thể đợi, năng nặc đòi liên lạc giáo sư Lý cho bằng được, còn ngỏ ý muốn bái Hòa thượng làm thầy.

Mấy ngày sau tôi cùng với giáo sư Lý, vợ chồng bác sĩ Hoàng lên xe đến Ngũ Đài Sơn để bái kiến Hòa thượng cho kịp trước khi trời tối. Nhân vì tôi đề nghị phải gọi điện trước, nên Sư phụ đã có chuẩn bị. Sư phụ hỏi bác sĩ Hoàng.

- Phụ thân ông còn hay mắt?

Bà Hoàng đáp thay cho chồng: - Mắt đã gần hai năm...

Sư phụ nói:

- Ông còn có hai người anh, nhưng phụ thân thương ông nhất

Lúc này do trời đã tối, bác sĩ Hoàng hai mắt bắt đầu đứng tròng, một mực không nói năng gì.

Bà vợ vẫn đáp thay:

- Sư phụ, Ngài nói rất đúng, hai người anh ở tại cố hương, còn ông xã con ở chốn thị thành. Từ nhỏ, ba chồng con thương anh ấy nhất.

Hòa thượng giải thích:

- Cha của y lúc sinh tiền nghiệp sát tương đối nặng, cho nên sau khi chết phải thọ khổ tại ác đạo. Ông biết con trai có Phật duyên, sẽ giúp giải cứu được mình, nên từng báo mộng cho y. Nhưng y không tin. Vì vậy, để thoát ly khổ ải, ông ta bắt buộc dĩ phải áp dụng hạ sách “dựa xác

con”. để ép nó đến cửa Phật cầu cứu giúp. Các vị xem, hiện thời nhãn thần y đã trở nên bình thường rồi phải không?

Lúc này mọi người quay nhìn bác sĩ Hoàng, mặt ông đã trở nên hồng hào tươi tắn. Đôi mắt đã linh hoạt trở lại như thường.

Sư phụ lại nói tiếp:

- Đợi một chút, trước tiên các vị hãy dẫn y lên chánh điện bái Phật.

Hôm sau, sẽ lập bài vị cầu siêu cho phụ thân y tại “Điện Địa Tạng Vương”, nương nhờ sức mạnh tưng kinh của chư Tăng, phụ thân y sẽ ly khổ đắc lạc.

Đột nhiên, bác sĩ Hoàng bỗng quỳ xuống dưới chân Hòa thượng, vẻ mặt kiên quyết, nài nỉ:

- Sư phụ, con muốn bái Ngài làm thầy! Xin hãy thu nhận con!

Bà Hoàng nghe nói thế, mặt lộ vẻ lo lắng, căng thẳng, chẳng biết làm sao.

Chỉ thấy Hòa thượng mỉm cười bảo:

- Được rồi, con hãy làm đệ tử tại gia của Phật môn nhé!

Khi tôi hướng bà Hoàng giải thích “Đệ tử tại gia” là thế nào rồi thì bà mới thở phào, nãy giờ bà lo là vì hiểu nhầm, cứ tưởng chồng mình đòi xuất gia.

Chúng tôi cũng vái chào Sư phụ và đem cúng phẩm lên chánh điện, nhất tề bái Phật.

Tối đó chúng tôi ngụ tại phòng chiêu đãi khách nằm ở ngoài chùa. Hơn nửa năm rồi ren cuối cùng bác sĩ Hoàng đã ngủ được bình an.

Hiện giờ bác sĩ Hoàng đang tập tu rất tinh tấn, siêng năng. Xưa nay bản chất ông vốn ít nói, nhưng khi nghe mọi người tán dương mình, mặt ông tươi lên, hớn hờ bảo:

- Đây là nhờ tôi nhân “họa” mà được “phúc” đó nha!

Vị bác sĩ giàu kinh nghiệm, từng là nạn nhân và trực tiếp nếm qua chứng bệnh kỳ quái mà y học vô phương cứu chữa. Chính là nhờ sự trợ giúp của bậc cao tăng đắc đạo mà cha ông được tiêu trừ tức nghiệp và ông có thể bén duyên sâu với Phật môn hiện nay.

(Trích Báo Ứng Hiện Đời – Hạnh Doan biên dịch)

